

ВТОРА КНИГА НА ЦАРИЕ-ТЪ

ИЛИ

ВТОРА КНИГА НА САМУИЛА.

ГЛАВА 1.

- 1 А слѣдъ смърть-тъ на Саула, като ся върнѣхъ Давидъ ^аотъ поразеніе-то на Амаличани-тъ, сѣдѣ Давидъ въ Сиклагъ два
2 дни. А въ третій-тъ день, ето, ^бдойде челоуѣкъ изъ станъ-тъ, отъ при Саула ^всъ раздраны дрехы, и пѣръстъ на гявѣж-тъ му: и като влѣзе при Давида, паднѣхъ на
3 земѣж-тъ, та ся поклони. И рече му Давидъ: Отъ дѣ идешъ? А той му рече: Азъ ся отървахъ отъ Израилевъ-тъ
4 станъ. И рече му Давидъ: Какво станъ? кажи ми, молюхъ. И отговори: Побѣгнѣхъ людіе-тъ отъ бой-тъ, и мнозина даже отъ людіе-тъ паднѣхъж, и умрѣхъж; умрѣ-
5 хъ още и Саулъ и Ионаанъ сынъ му. И рече Давидъ на момъка който му извѣстѣваше: Какъ знаешъ че умрѣ Саулъ и
6 Ионаанъ сынъ му? И рече онзи момъкъ който му извѣстѣваше: Намѣрихъ ся по случаю въ ^ггорѣж-тъ Гелвуѣ, и ето, ^дСаулъ бѣше ся подпрѣлъ на копѣ-то си, и ето, колесници-тъ и конници-тъ го при-
7 стигнувахъ. И като погледнѣхъ отъ дияря си, видѣхъ мя, и повыка мя. И отговорихъ: Ето азъ. И рече ми: Кой си ты? И от-
8 говорихъ му: Амаличанинъ съмъ азъ.
9 Пакъ ми рече: Нападни на мене, молюхъ, та мя убий; защото помраченіе мя обзѣ, понеже животъ-тъ ми е още всичкій въ
10 мене. И тѣй застанѣхъж вързъ него, и го ^еубихъ: понеже бѣхъ увѣренъ че не можеше да поживѣе като паднѣхъ: и зѣхъ вѣнецъ-тъ, който бѣше на главѣж-тъ му, и гривнѣж-тъ която бѣше на рѣжж-тъ му, та бы донесохъ тукъ при господаря ми.
11 Тогазъ хванѣхъ Давидъ дрехы-тъ си, ^жта ги раздра: така и всичкы-тъ мѣжкіе които бѣхъ съ него. И жалихъ, и плакахъж, и постихъж до вечеръ-тъ за Саула, и за Ионаана сына му, и за людіе-тъ Господни, и за домъ-тъ Израилевъ, защото паднѣхъж отъ мечъ.
13 А Давидъ рече на момъка който му извѣстѣваше: Отъ дѣ си ты? И отговори:

- Азъ съмъ сынъ на единъ пришлецъ Амаличанинъ. И рече му Давидъ: ^аКакъ ся не убоя ты ^бда протрѣшь рѣжж-тъ си за да убѣишь помазанника Господень? И ^вповыка Давидъ едного отъ момцы-тъ и рече: Пристѣжи, нападни вързъ него. И ^гпорази го, и умрѣ. И рече му Давидъ: ^дКрѣвь-та ти на главѣж-тъ ти; защото ^еуста-та ти свидѣтелствувахъ противъ тебе, като рече: Азъ убихъ помазанника Господень.
17 И плака Давидъ тойзи плачъ за Саула, ^жи за сына му Ионаана. (И зарѣжа да научатъ Іудини-тъ сынове ^зтѣзи пѣснь на Лѣжъ-тъ: ето, писана е ^ивъ книгѣж-тъ на Праведный-тъ.)
19 О Израилева славо, на высокы-тъ си мѣста устрѣлена!
^кКакъ ^лпаднѣхъж силни-тъ!
20 ^мНе възвѣстѣвайте въ Геѣъ, Не проповѣдвайте по улицы-тъ на Аскалонъ,
^нЗа да ся не зарадуватъ Филистимскы-тъ дѣщери,
^оЗа да ся не развеселятъ дѣщери-тъ на необрѣзаны-тъ.
21 ^пГоры, които сте въ Гелвуѣ, ^рнека нѣма роса, нито дѣждъ, на васъ, Нито нивы които даватъ начаткы: ^сЗащото тамъ бы захвърленъ цитъ-тъ на крѣпки-тъ, Сауловъ-тъ цитъ, ^ткато ^фче не е былъ помазанъ съ елей.
22 Отъ крѣвь-тъ на убиты-тъ, Отъ лой-тъ на крѣпки-тъ, ^аЛѣжъ-тъ Ионаановъ не ся вращаше на задь,
И мечъ-тъ Сауловъ не ся вращаше празденъ.
23 Саулъ и Ионаанъ, Любезни-тъ и рачителни-тъ въ животъ-тъ си,
И въ смърть-тъ си не ся раздвоихъж: ^бБѣхъ по лека отъ орлы-тъ, ^вПо силни отъ лвы-тъ.
24 Израилеви дѣщери, плачѣте за Саула,

^а 1 Пар. 30; 17, 26.

^б Гл. 4; 10.

^в 1 Пар. 4; 12.

^г 1 Пар. 31; 1.

^д Виж. 1 Пар. 31; 2, 3, 4.

^е Сжд. 9; 54.

^ж Гл. 3; 31. 13; 31.

^з Числ. 12; 8. 1 Пар. 31; 4.

^и 1 Пар. 24; 6. 26; 9. Псал. 105; 15.

^к Гл. 4; 10, 12.

^л 1 Пар. 26; 9. 3 Пар. 2; 32, 33, 37.

^м Ст. 10. Лук. 19; 22.

^н Ис. Нав. 10; 13.

^о Ст. 27.

^п 1 Пар. 31; 9. Мих. 1; 10.

^р Виж. Сжд. 16; 23.

^с Виж. Исх. 15; 20. Сжд. 11; 34. 1 Пар. 18; 6.

^т 1 Пар. 31; 4.

^ф 1 Пар. 31; 1.

^г Сжд. 5; 23. Іов. 3; 3, 4.

^и Іер. 20; 14.

^к 1 Пар. 10; 1.

^л 1 Пар. 18; 4.

^м Сжд. 14; 18.